

Evangelí del dissabte de la setmana XII de durant l'any: Que es faci tal com has cregut.

Evangelí i comentari del
dissabte de la setmana XII
setmana de durant l'ant. “Us
asseguro que no he trobat
ningú a Israel amb tanta fe”:
Acudim amb fe al Senyor,
especialment als sagraments i a
la pregària. Quan Jesús troba en
nosaltres la fe del centurió,
quan comptem amb Ell, surt
sempre a la nostra ajuda.

Evangelí (Mt 8, 5-17)

Jesús va entrar a Cafarnaüm. Un centurió l'anà a trobar i li suplicava:

-Senyor, el meu criat és a casa al llit amb paràlisi i sofreix terriblement.

Jesús li diu:

—Vinc a curar-lo.

El centurió li respon:

—Senyor, jo no soc digne que entris a casa meua; digues només una paraula i el meu criat es posarà bo. Perquè jo mateix, que estic sota les ordres d'un altre, tinc soldats a les meves ordres. I a un li dic: "Ves-te'n", i se'n va, i a un altre: "Vine", i ve, i al meu criat li mano: "Fes això", i ho fa.

Quan Jesús ho sentí, en quedà admirat i digué als qui el seguien:

—Us asseguro que no he trobat ningú a Israel amb tanta fe. I us dic que

vindrà molta gent d'orient i d'occident i s'asseuran a taula amb Abraham, Isaac i Jacob en el Regne del cel, mentre que els hereus del Regne seran llançats fora, a la tenebra; allà hi haurà els plors i el cruixit de dents.

Després Jesús digué al centurió:

—Ves-te'n, i que es faci tal com has cregut. I en aquell mateix moment el criat es va posar bo.

Jesús va arribar a casa de Pere i trobà que la sogra d'aquest era al llit amb febre. Llavors li tocà la mà, i la febre va deixar-la. Ella es va aixecar i es posà a servir-lo. Al vespre li van portar molts endimoniats. Jesús va treure els esperits malignes només amb la seva paraula, i va curar tots els malalts.

Així es va complir allò que havia anunciat el profeta Isaïes: Ell va

portar les nostres febleses i prengué
damunt seu les nostres malalties.

Comentari

L'afecte del centurió al seu criat és
allò que l'impulsa a acostar-se al
Senyor. Estima el seu servent malalt i
aquest afecte el fa superar els
possibles respectes humans.

També mostra una gran delicadesa
amb Jesús. Quan un jueu entrava a
casa d'un gentil contreia impuresa
legal, segons la Llei de Moisès. Per
tant, volia evitar Jesús a haver
d'entrar a casa seva. Destaca aquesta
delicadesa del centurió amb el
Senyor.

Però, sobretot, sorprèn la fe en el
poder de Jesús. Així com ell, com a
centurió romà, posseeix una potestat
sobre els soldats, és conscient que és

molt més gran la potestat de Déu: allò que digui es farà. La seva fe va ser eficaç perquè en aquell moment el criat va quedar sa. I Jesús queda impressionat per la seva fe: “Us asseguro que no he trobat ningú a Israel amb tanta fe”. Quina meravellosa lloança! Demanem al Senyor la fe del centurió.

La Litúrgia de l'Església pren les paraules del centurió per avivar la fe a l'hora de rebre el mateix Jesús a la Sagrada Eucaristia. Perquè la fe també ha de ser humil. La humilitat del centurió va ser la porta per la qual el Senyor va entrar, no només per guarir el cos del malalt, sinó per introduir-se a l'ànima del centurió.

Després d'aquest primer miracle, Jesús guareix la sogra de Pere, que immediatament es posa a servir-los. I més endavant continua guarint els malalts i expulsant els esperits dels endimoniats. Jesús es commou pel

patiment humà, ho fa seu “Ell portava les nostres malalties i havia pres damunt seu els nostres dolors” (Is 53, 4).

També nosaltres tenim les nostres malalties interiors: els nostres pecats. Acudim amb fe al Senyor, especialment en els sagraments i en la pregària. Quan Jesús troba en nosaltres la fe del centurió, quan comptem amb Ell, surt a la nostra ajuda.

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-dissabte-de-la-setmana-xii-de-durant-lany-que-es-faci-tal-com-has-cregut/>
(15/03/2026)